

På oplevelsestur til Norges hovedstad

En afstikker til Svinesund undervejs til Oslofjorden.

Oslofjorden, den eventyrligt smukke indsejling til Norges hovedstad, strækker sig over 54 sømil. Fra sejlsportens eldorado omkring Hankø, langs fjordens grønne kyster, hvor man i gravhøje fandt de berømte vikingeskibe, til Oslo – storby fyldt med oplevelser.

Af Ole Kofoed-Olsen

Sommerturen går til Oslo. Sejlruten fra hjemhavnen i Roskilde Fjord bestemmer vejret, som for en gang skyld er med os. I høj sol og for en laber medbør sættes kursen direkte på Anholt, som vi kun vil bruge som nathavn, hvis vejret stadig tillader det.

Men egentlig fortjener øen mere opmærksomhed, for den emmer ligefrem af sommer og sandstrande med hvidt timeglas sand hele øen rundt. På grund af Anholts placering, midt ude i Kattegat, optræder den ofte i Danmarkshistorien, og så var den endda lige ved at blive svensk.

I 1645 pantsatte Danmark midlertidigt Halland til svenskerne for en periode på 30 år, men Halland blev aldrig dansk mere. I en ny krig taber danskerne, og ved den efterfølgende fredsslutning i Roskilde i 1658, blev Danmark dømt til at afstå alt dansk land øst for Øresund til Sverige. Kun Bornholm og Christiansø forblev dansk, fordi bornholmerne gjorde opstand mod svenskerne.

Reddet fra svenskerne

Der er en anekdote om øen Anholt midt ude i Kattegat, som muligvis ikke er helt

historisk korrekt, men jeg fortæller den alligevel. Anholt var den gang underlagt Morup i Halland, så den lille ø hørte i denne forbindelse mere med til det svenske rige end til det danske.

De svenske og danske forhandlere sad rundt om et bord med et stort kort over Skandinavien foran sig. Den danske chefforhandler havde sat sit vinglas ovenpå Anholt på kortet, og den svenske forhandler overså derved den lille ø, så på den måde blev Anholt ved med at være dansk. Og det er der mange danske lystsejlere, der er glade for i dag.

Videre går det op over mod svenskekysten til Nidingen med de tre karakteristiske fyrtårne, så man aldrig kan forveksle Nidingen med nogen af de andre skærgårdsøer. I en skøn sommeraften lader vi ankeret gå for natten på øens sydside. Om morgenen har vinden vendt, så vi må fortrække om på den anden side af øen og indtage morgenkaffen der.

Hen under aften anduvs Marstrand eller rettere nabooen syd for. Vi har kun brug for en nathavn, så på grund af dette valg, kan vi spare de dyre havnepenge på Marstrand. Herlig skærgårdssejlad gennem det idylliske Bohus Län, over den svensk/norske grænse, og resten af vejen til Oslo er blot indenskærs sejlad.

Oslo badet i solskin

Turen op gennem Oslo Fjorden er fascinerende smuk. Klippeøer med små huse glider forbi, og landet inde bag kysten stiger stejlt op på begge sider. Efter at have rundet den sidste pynt, Nesoddtangen, dukker Oslo op badet i solskin, så smuk som aldrig før.

Oslos imponerende rådhus, med de to uens høje tårne og klokkespillet med 38 klokker, er noget af det første kære, norske kultur, man møder ved anduvning af Oslo. Det vældige ur på sydfacaden er Europas største og måler 8,5 meter i diameter.

Akershus Slot og fæstning vogter ved indsejlingen til den norske hovedstad og ser meget historisk ud oppe i landskabet. For små omdrejninger på motoren glider vi ind i KNS's klubhavn på Bygdø, der skal være vores base under besøget i Oslo. Klubhuset, i tre etager, er bygget på et lille skær ved navn "Dronningen". Her er der plads til 600 lystbåde ved flydebroer, mens nogle af de største både ligger for svaj udenfor.

Man kan i øvrigt tage en lille passagerfærg over til den anden siden af Frognerkilen, som er navnet på bugten, der kiler sig ind mellem Bygdøhalvøen og Oslo by. Vores båd, Orlando X - en Saga 27, blev genkendt af en tysker. Han besøgte havnen i en stor flot motorbåd, der fik vores Saga 27 til at ligne en slæbejolle ved siden af. Den flinke besætning holdt i bogstavelig talt åben bar for os, hver gang de så os på broen. Mine to tyske tysksprogede bøger stod nemlig i deres skibsbibliotek.

Men rigtige gentlemen indtager naturligvis ikke spiritus før solnedgang, medmindre det altså er af medicinske årsager. Så vi hjalp storsindet hinanden med at komme eventuelle dårligheder i forkøbet.

Stolte søfartstraditioner

Ikke langt fra lystbådehavnen på Bygdø finder du de spændende museer med Kon-Tiki, Norsk Sjøfartsmuseum og polarskipet

"Frem". Det er emner, som har størst interesse for de fleste lystsejlere.

Kon-Tiki Museet huser balsflåden Kon-Tiki, som Thor Heyerdahl og hans fem kammerater brugte under deres færd i over Stillehavet i 1947 fra Callao i Peru til Raroria-

erne i Polynisien. Foruden flåden indeholder museet også den 14 meter lange sivbåd "RA II" med tilhørende samlinger fra den atlantehavsfærd, som Thor Heyerdahl, med sit mandskab fra

I Oslo løftes Orlando X ud af sit rette element for at blive transporteret over fjeldet til Vormo, Glomma, Mjøsa og Lillehammer. Men det er en helt anden historie, som vi vil fortælle en anden gang.

otte forskellige nationer, foretog i 1970.

Ved siden af Kon-Tiki Museet står polarskipet "Frem", der var på Nordpolen og senere ved Sydpolen med Roald Amundsen. Som alle nordmænd ved, kom han til Sydpolen fire uger før Scott. "Frem" er tegnet af Norges store berømte bådkonstruktør Colin Archer.

Norsk Sjøfartsmuseum huser betydelige samlinger som illustrerer norsk søfartstraditioner gennem tiderne. Småbåde fra hele Norge, malerier, modeller, galionsfigurer og meget andet er udstillet her. Udenfor museumsbygningen står yderligere et polarskib, "Gjøa", som Roald Amundsen brugte, da han forcerede Nordvestpassagen 1903-06. Folkemuseet med de mange gamle, norske huse, der også ligger på Bygdø, er også et besøg værd.

Det nye og gamle Oslo

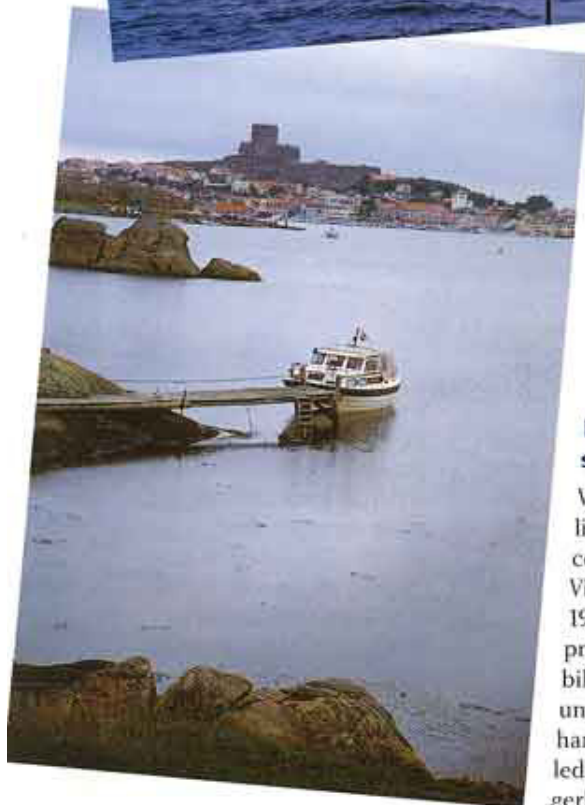
Gennem den sidste snes år er Oslo blomstret op til at blive en kosmopolitisk storby med et væld af seværdigheder, shoppingcentre på hovedstrøget Karl Johan Gate og i Oslo City. Her finder du spændende arkitektur, teatre og et stort varieret udbud af mange nationaliteters køkkener.

Denne flotte galionsfigur fra 1800-tallet kan ses i Sjøfartsmuseet på Bygdø.

Nidingen på svenskekysten med de tre karakteristiske fyrtårne.

Norge. Alligevel må der være en grund til, at folk bliver så muntre af indholdet i termokanderne, som jeg så ofte har set i brug i Oslos parker.

Imponerende skulpturpark

Vigelandsparken ligger lidt vest for centrum. Gustav Vigeland (1869-1943) var en meget produktiv, norsk billedhugger. I sine unge år studerede han billedhuggerkunst i Køben-

havn, Berlin, Paris og Italien, før han begyndte på sit mægtige livsværk, som enhver der besøger Oslo og Vigelandsparken i dag kan glæde sig over.

I parken er der udstillet 193 skulpturer med tilsammen 650 menneskefigurer modelleret af Vigeland. Ligeledes har han skabt den parkmæssige og arkitekto-

niske ramme rundt om skulpturerne.

Anlægget er ikke kun et monument over Vigeland's indsats, men også et vidnesbyrd om byens offervilje gennem en lang periode. Skulpturparken har altid været omdiskuteret, såvel i planlægningsfasen

som senere, men den negative kritik har med årene aftaget i styrke.

Vigelandsparken er ikke blevet til ud fra en oprigtig samlet plan og vision. Stykke for stykke er den lagt sammen i mere end 40 år af kunstnerens liv. Efter man er gået ind af den imponerende smedjersport ved Kirkeveien, kommer man lige hen til broen med de 58 bronzeskulpturer, som symboliserer stadijerne i menneskelivet.

Nedenfor broen ligger børnepladsen med ni barnefigurer.

På den anden side af broen kommer man frem til fontænen, som er den ældste del af skulpturparken. Seks store mandsfigurer i bronze bærer skålen, som vandet strømmer ned fra.

En 17 meter høj monolit, som vejer 180 tons, består af 121 menneskeskikkelser, der alle prøver på at kæmper sig op mod lyset. Det tog Vigeland's assistenter 14 år at hugge den ud af et fjeld fra Iddefjorden ved Halden, mens Vigeland selv havde modelleret den i gips og i fuld størrelse.

Monolitten er omgivet af 36 store figurgrupper i granit, som igen skildrer menneskelivet. Mod vest afsluttes anlægget af Livshjulet, som består af syv sammenflettede menneskefigurer. Nogle få skulpturer er placerede uden for hovedaksen. Blandt andet mod nord en smuk ung, knælende pige omslynget af en øgle.

"Uf" - sagde en islandsk dame, som stod ved siden af mig, og rynkede samtidig på næsen. Det var tydeligt, at hun havde overskredet sin moralske tærskel, ved at stå og se på alle disse nøgne menneskefigurer.

Men er det ikke sådan, at alt hvad der er skønt eller dejligt, er enten ulovligt, umoralsk eller også feder det?

Nathavn syd for Marstrand.

Det skyldes ikke mindst den optimisme og det investeringsboom, der skabte et dynamisk samfund, da oliemilliarderne begyndte at skylle ind fra Nordsoen. Som turist i Oslo er byen næsten ikke til at kende fra gang til gang.

Det kan også være en afslappende oplevelse at købe friskfangede pil-selv-rejer af en fisker ved havnekajen og nyde dem sammen med en flaske hvidvin undervejs. Men husk det er ikke tilladt at nyde medbragte alkoholiske drikke på offentlige steder i

En af mange smukke skulpturer i Oslos Vigelandspark.

Ole Kofoed-Olsen

67-årige Ole er oprindeligt uddannet brandmand – et job han blev sygepensioneret fra for mange år siden. Det har dog ikke forhindret ham i at arbejde videre på en helt anden front – som rejseskribent. I dag kan han, med god ret, kaldes for Danmarks mest flittige rejsebogsskribent, når det gælder søværts rejsemål.

Gennem årene er det blevet til ikke færre end otte bøger om så forskellige emner, som sejlture i Østdanmark, Nord- og Vestjylland, Gudenåen, øst- og nordtyske vandveje, Sverige, Norge og sejlad i charterbåde i en lang række andre lande. Et par af bøgerne er oversat til tysk og svensk og én er på vej i en norsk oversættelse. Desuden har han skrevet et utal af artikler til danske og norske blade.

Det er 40 år siden, han blev medejer af en sejlbåd – "Orlando I". Gennem årene har han skiftet båd mange gange, så han nu er nået til

"Orlando X". Det er en Saga 27 motorsejler, som han har sejlet vandene tyndt med de sidste 14 år.

Han skrev sin første turberetning for knapt 25 år siden til Sejl og Motor. Det var om en sejltur over Nordsoen til Skotland, og siden er det så gået slag i slag. Ole har en god evne til at beskrive sin rejsemål med et væld af detaljer om seværdigheder på og omkring målene. Det kan du selv se i de to turberetninger om Oslofjorden og Samsø i denne udgave af Tursejleren. Den 15. maj forlod Ole Danmark med kurs sydover til de europæiske vandveje. Her agter han at tilbringe de næste fire-fem måneder og så lægge Orlando op i Sydfrankrig for at fortsætte færdigen næste år.

Men som læser skal du ikke lade dig skræmme af Oles eventyrlige rejselyst. Vi efterlyser nemlig velskrevne oplevelsesture, ikke udskrifter af logbøger, fra de nære rejsemål. Så har du noget på hjerte – kontakt redaktionen.

